

Գ. Մ. ԲՈՇՑԱՆԻ ՄԵԾԱՐԺԵՔ ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆԸ

Վ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

(Անասիարուժական գիտությունների
քեկնածու)

ՄԻԶՈՒՐԻՆՅԱՆ ԲԻՈԼՈԳԻԱՅԻ ՆՈՐ ՀԱՂԹԱՆԱԿԸ¹

Մոտ ժամանակներս լուս տհսավ Համամակութեական փորձնական անասնաբուժության բիոբիմիական բաժնի վարիչ Գ. Մ. Բոշցանի աշխատովլումը՝ «Միկրոբների և վիրուսների էության մասին» վերտառությամբ (Բժշկ. հրատ., 1949 թ., 146 էջ):

Դրամ բերված բացառիկ ինքնատիպ փաստերը և հաստատուն գիտական հիմնավորված եղբակացությունները արմատապես փոխում են գոյություն ունեցող ավանդական պատկերացումը միկրոօրգանիզմների ձևավորման և զարգացման, կայունության սահմանի, միկրոբների կյանքի և բազմացման, վակցինի (կանխարգելի միջոցառումների) բնույթի, շիճուկների ախտազերծության, բակտերիական ալլերեգենների (ախտորոշիչների), բակտերիոֆացիների և անտիրիոտիկների (հակակենսական նյութերի) մասին, ինչպես և ախտազերծության բնույթի մասին՝ վարակիչ հիվանդությունների նկատմամբ:

Հեղինակի բացահայտած օրինաշափությումը հանդիսանում է իսկական հեղաշրջում ո՞չ միայն միկրոբիոլոգիայի, այլ և բիոլոգիական գիտության շատ ասպարեզներում:

Հեղինակին առաջին անգամ «հաջողվել է նմանապես ապացուցել, որ կենդանի մարմինների բաժանելի փոքրագույն միավորը հանդիսանում է ո՞չ թե բջիջը, այլ այն մասնիկները, որոնցից կազմված է տվյալ բջիջը: Այդ մասնիկներն ունեն իրենց աստիճանական զարգացումը և ընդունակ են ձևավորվել բջիջների» (էջ 5): Այդ ավելի հասարակ կենդանի մասնիկների իմքին են պատկա-

1. Վերջին ժամանակներում մամուլում շատ է զբուժ Գ. Մ. Բոշցանի մեծարքներ հայտնագործության մասին: Շնորհանի հայ գիտականի գյուտը մեծ պատիվ է բերում ո՞չ միայն իրեն, այլ և հայ ժողովութիւն, որի զավակն է տաղանդավոր գիտնականը, և ընդհանրապես, սովորական ծաղկած գիտությանը: Գյուտի նշնակության մասին մեր ամսագրի ընթերցողներին որոշ ժանություն տալու նպատակով, անհամեցած հետք համարում ուսւածեն հրատարակությունից թարգմանել շնորհալի գիտականի աշխատության մասին եղած գրախոսակամերից մեկը—ԽՄԲ,

նում, ինչպես մատնացուց է անում հեղինակը, ֆիլտրվող (մանրագույն ցանցից բամբող) վիրուսները:

Հեղինակը մի շարք փայլուն փորձերով ապացուցել է, որ «Փիլտրվող վիրուսները կարող են վերածվել բակտերիալ ձևի, իսկ միկրոբները, իրենց հերթին՝ ֆիլտրվող վիրուսների: Վիրուսները և միկրոբները, որոշ պայմանների մեջ, կարող են վերածվել բյուրեղների և, հակառակը, բյուրեղները՝ բակտերիայի և ֆիլտրվող վիրուսների: Այդ ձևերը հանդիսանում են կենդանի մարմինների գոյության ձևերը» (էջ 146):

Հեղինակին հաջողվել է նույնպես կենդանի միկրոբները զատել այնպիսիներից, որոնք անվիճելի համարվում էին ստերիլ (հականեխված) բիոպրեպարատներ, ինչպիսին բոլոր միջոցներով «ապանված» վակցիններ են, ախտազերծային շիճուկները, բաստ որում, զատվում են այն միկրոբները, բակտերիոֆացիները, անտիբիոտիկները, որոնցից այդ պրեպարատները պատրաստված են: Այդ հիման վրա հեղինակը գալիս է այն եղբակացության, որ «Կենդանի միկրոբների զատվումը այն պրեպարատներից, որոնք առաջ համարվում էին հականեխված, վկայում են միկրոօրգանիզմների կյանքի կայունության նոր սահմանի մասին և ժրխտում են լույ Պաստերի նշանավոր փորձերի արդյունքները տվյալ հարցում» (էջ 146):

Բազմաթիվ փորձերի արդյունքները հեղինակին բերել են այն եղբակացության, որ ախտազերծության արտահայտության ամեն մի ձև (բնական, ակտիվ, պասսիվ և այլն), հետևանք է միկրոբների կենդանի օրգանիզմների մեջ հատիկային, վիրուսային, ֆակային ձևի վերածվելում, որը միանում է օրգանիզմի սպիտակուցին, որի հետևանքով կատարվում է նրա շեղորացումը: «Հիպաբրիմունային շիճուկի, բակտերիոֆացիների, անտիբիոտիկների, ֆակոցիտների գործությունը, ըստ էության, վերածվում է միկրույն բանի— բակտերիալ ձևերը վերածվում են ֆիլտրվող ձևերի» (էջ 139):

Համաշխարհային նշանակություն ունեցող այդ հայտնագործումը հնարավոր է միայն մեր սոցիալիստական երկրում և հաջողվեց

Բոշլանին, շնորհիվ կենդանի օրգանիզմների ըիոլովիայի և խսկական գիտական միջուրինյան ըմբռողովթյան և գիտեկտիկական մոտեցման դեպի փորձերի և փաստերի մեկնարանությունը:

«Մեր սոցալիստական երկրում բնության մեծագույն վերափոխիչ է. Վ. Միշուրինի ուսմունքը ստեղծեց սկզբանքային նոր հիմք՝ կենդանի օրգանիզմների փոփոխականությունը ղեկավարելու համար» (Ղիսենկո):

«Ձեմ յուրաքանչյուր փոփոխովթյուն, — դրում է Բոշյանը, — հանդիսանում է միկրոօրգանիզմների և այլ կենդանի մարմինների հարմարեցումը արոտաքին աշխարհի պայմանների ներգործությանը; Միկրոօրգանիզմների և այլ կենդանի մարմինների հարմարումը կախված է գոյության ձևի փոփոխովթյունից; Միկրոբների և կենդանի մարմինների կյանքը ամբողջապես կախված է իրենց ձևից և արտաքին աշխարհի պայմաններից; Այժմ արդեն գիտական չէ այն բիոլոգիան, որն ուսումնասիրում է կենդանի մարմինների հատկությունը, չկապակցված արտաքին պայմաններին, որոնք ազդում են կեն-

դանի մարմինների առաջացման և զարգացման վրա» (էջ 103):

Այդ օրինաշափությունը, որ սահմանում է հեղինակը, բաց է անում նոր և շեղած հնարավորություններ գիտագիտութիւնի (ախտորոշաբնության), մարդկանց և կենդանիների բի շատ վարակիչ հիվանդովթյունների կանխման և բուժման համար, որոնք մինչև այժմ համարվում էին անբուժելի:

Իր հայտնագործման առաջին գործնական արդյունքը ստացել է ինքը՝ հեղինակը: Նրա կողմից մշակված է սպեցիֆիկ (առանձնահատուկ) ախտորոշման մեթոդիկան, ձիերի վարակիչ անհմիտ հիվանդովթյան ախտազատումը և բուժումը, որն ավելի քան հարյուր տարվա ընթացքում համարվում էր անբուժելի:

Գ. Մ. Բոշյանի հայտնագործության սկզբնքունքին նշանակությունը կաճի, այդ ասպարեզում կատարված նոր ուսումնասիրությունների հանդես գալուն զուգընթաց:

Գ. Մ. Բոշյանի գիրքը օգտակար է ո՛չ մի. այն բժշկության և անասնաբուժական հասարակության, այլ և մեր երկրի, ողջ բիոգոնների համար:

